

Gange erstattet. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Flertallets Forslag.

Nitou Jensen: Det, jeg har at sige, vil komme til at dreje sig om Bevillingen til Skytteforeningerne, men jeg maa tilstaa, at det er med en vis Betænkelse, jeg tager Ordet i denne Sag, for jeg ved det jo saa godt i Forvejen, at det, jeg vil udrette med mit Ord er — særlig paa dette Tidspunkt — haabløst, saa i Grunden kunde jeg vistnok lige saa godt tie, og det kan ogsaa gerne være, at der ikke er saa faa af Medlemmerne, som ville trække paa Skuldrene af en Del af, hvad jeg har at sige. Men jeg kan nu alligevel ikke godt tie i Djeblillet; jeg har nemlig i Aar arbejdet i 25 Aar i Skyttesagens Tjeneste, lige fra min Ungdom af og til den Dag i Dag, og jeg har ikke tabt min gamle Kærlighed til denne Sag trods de mange forskellige Jaser, den har gennemløbet i denne lange Tid. Mit første Ord her i denne Sal gjaldt Skytteforeningerne, idet jeg i forrige Samling ved Finanslovens 1te Behandling omtalte Skytteforeningerne med Duffet om, at de maatte faa en forøget Bevilling. Den højtærede Indenrigsminister gav mig da det Svar, at saalænge Enigheden ikke var større inden for Skytteforeningernes Verden, vilde han anse det for passende at blive ved status quo. Det har derfor glædet mig, at den højtærede fhv. Indenrigsminister har paa derom indgiven Ansøgning fra Overbestyrelsen for de danske Skytteforeninger, nu da man ligesom tidligere har samlet sig ind under en fælles Overledelse, stillet Forslag om en betydelig forøget Forhøjelse til Skytteforeningerne. Jeg skal angaaende Splittelsen i Skytteforeningerne og den nu stedfundne Sammenslutning sige, at da jeg aldrig har været nogen Ven af Splittelsen inden for Skytteforeningernes Række, fandt jeg den højtærede Ministers Ord til mig fuldt berettigede, idet jeg indfaa — og for Resten hele Tiden har indtiet — at det kun var til Skyttesagens Skade, at denne Splittelse er kommen ind, og at det er nødvendigt, naar Sagen skal gøre den Gavn, som man ønsker, at hele denne Sag staa samlet ind under en fælles Overledelse. Derfor har jeg siden da gjort, hvad jeg har kunnet til, at en Samling kunde finde Sted af de forskellige Foreninger for derved at bringe Sagen ind i et bedre Spor. Jeg siger et bedre Spor, fordi jeg kan ikke negte, at den fremkomne Splittelse i Foreningerne er af politisk Oprindelse, og jeg er af den Mening, at paa Skyttesagens Omraade har Politikken intet at stifte; thi

det Maal, som de af Skyttesagens Benner, der have den rette Forstaaelse af Sagen, arbejde hen til, er netop et saadant, som enhver dansk Mand, uanset hvilket politisk Parti, han hører hen til, kan have Sympati for. — Jeg vil nødig bestyrlse for, at jeg paa en umotiveret Maade skulde føre Stoppolitik ind i denne Sag, som jo for øvrigt nu er en overmaade fredelig Sag, som staa uafhængig af enhver Partisag her i Landet; men jeg kan alligevel ikke undlade, til Forstaaelse af, hvad jeg vil sige, at kaste et Blik tilbage paa Skyttesagens Historie i de forløbne Aar, og jeg skal gøre det ganske kort. Jeg kan saa meget mere fremdrage dette, som der allerede fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Wagner) er peget lidt tilbage i den Retning paa, hvad der er foregaaet. Jeg skal nemlig ærligt tilstaa, at jeg finder Flertallets, for ikke at sige Oppositionens Stilling her i Salen meget underlig og maa beklage den Stilling, Flertallet har taget til Skyttesagen. Naturligvis, jeg glæder mig ved, at man fastholder den af den højtærede Minister foreslaaede Bevilling af 6,000 Kr. til Gymnastikken. Jeg glæder mig ogsaa ved de velvillige Udtalelser fra den ærede Ordfører (Neergaard) angaaende Skyttesagen, men alligevel kan det ikke andet end forundre mig, at vi nu staa saadan paa den danske Rigsdag for Djeblillet, at naar Ministeren foreslaar Forøgelse af Tilskuddet til Rifler og Ammunition, saa har Flertallet — det vil sige Oppositionen — ikke en Dre tilovers til Uddeling af Rifler til vore unge Skytter. Jeg maa oprigtig sige, at den Stilling forbauser mig, og jeg havde i alt Fald snarere ventet en modsat Konstellation. Jeg havde snarere troet — maaste i min Naivitet — at Flertallet her i Salen, d. v. s. Oppositionen, havde ønsket at faa Rifler til vore unge Skytter, medens Mindretallet og Regeringen havde sat sig derimod. De maa ikke undres for dette, for man behøver i Birteligheden kun at kaste Blikket en halv Snæs Aar tilbage i Tiden for at se, at den Gang var det anderledes, og at man nu godt kan have Grund til at sige: Al, hvor forandret! De første Skytteforeninger oprettedes her i Landet kort før den uhyggelige Krig i 1864; men deres egentlige Organisation fandt først Sted, efter at Krigen var endt. Saa gif der nogle Aar, hvor Foreningerne gif ret godt fremad, men de havde endnu ikke faaet rigtig Rod i Befolkningen, det viser allerede det, at det var Baronet og Grever og højt stillede Mænd i Samfundet, der stod som Ledere af Sagen, hvorimod det nu er kommet dertil, — og det